

РЕШЕНИЕ

№ 1969

гр. София, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12661** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.45г от ЗУБ.

Образувано е по жалба на З. Д.-гражданин на А. срещу Решение №РПЗТ-40/25.11.2021 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният настанил З. Д. в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че решението е издадено в писмена форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила и най- вече от решението не може да се установи в какво се изразява заплахата за националната сигурност на търсеция закрила, като в решението няма никакво посочване за наличието на тази предпоставка. Иска се отмяна на Решението.

В съдебно заседание, оспорващият- З. Д. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован не изпраща представител.

СГП- редовно и своевременно призована се представлява от прокурор Ю., който намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №343з-2342/19.10.2021 година Началник ОД на МВР-С. краткосрочно настанил в обособено за тази цел звено в специален дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция“ Миграция“ за срок от 30 календарни дни, считано от фактическото настаняване чуждия гражданин без документи за самоличност представил се като З. Уллах [дата на раждане] –гражданин на А..

На 02.11.2021 година оспорващият депозирал Молба за предоставяне на международна закрила. След регистриране на молбата, оспорващият е запознат с правата и задълженията на търсещите закрила в това число с определената зона за движение на чужденци в производството по международна закрила.

На 24.11.2021 година оспорващият депозирал втора молба за закрила.

С Решение № РПЗТ-40/25.11.2021 година, Председател на ДАБ към МС на РБ настанил в помещение от затворен тип оспорващия до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на оспорващия на 26.11.2021 година и е запознат с текста му на език, който владее..

С Решение № РПЗТ-42/15.12.2021 година на Председател на ДАБ към МС прекратил настаняването на З. Д. в помещение от затворен тип. Решението е връчено на оспорващия на 15.12.2021 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. В тази насока неоснователен е доводът на процесуалния представител на ответника по оспорването, че у оспорващия липсва правен интерес от обжалване предвид последващото прекратяване на настаняването, защото от издаването на решението за наставане на прекратяване на настаняването оспорващият е бил настанен в помещение от затворен тип и е имал правен интерес от обжалване. Последващото прекратяване на настаняването не води до липса на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № РПЗТ-40/25.11.2021 година на Председател на ДАБ при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС, на когото нормата на чл.45г, ал.3 от ЗУБ е предоставила правото или на оправомощено от него длъжностно лице да преразгледа решението за настаняване по чл. 45в, ал. 1 при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, като се произнесе с мотивирано

решение в 7-дневен срок. Между страните няма спор, че П. П. е заемала длъжността-Председател на ДАБ към МС на РБ.

Решението не отговаря на изискванията за форма, като в него няма мотиви относно това защо оспорваният представлява заплаха за националната сигурност. Решението не съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.95а от ЗУБ. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема,че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка. В конкретния случай, административният орган е посочил, че се позовава на Писмо на ДАНС, но това писмо не е приложено по делото.Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и на съда да извършат проверката за законосъобразност на акта

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ, което е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби.

Правната регламентация на настаняването на търсещи закрила в центрове от затворен тип се съдържа в нормата на чл. 45г. от ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.)-настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1/ а това са -когато не може да бъде

ефективно приложена мярката по [чл. 45а](#) и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип- за установяване или проверка на неговата самоличност или националност; за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие; когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред, за установяване на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за международна закрила и прехвърляне на чужденеца в компетентната държава, и когато е налице сериозна опасност чужденецът да се укрие.

По аргумент от нормата на чл.45г ,ал.2 от ЗУБ Директорът на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсещ международна закрила, извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице. Председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице преразглежда решението за настаняване по [чл. 45в, ал. 1](#) при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок. Решението по ал. 3 може да бъде обжалвано по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#), като жалбата не спира изпълнението му. Решението на съда е окончателно. Неприклучването на производството в предвидения по този закон срок не по вина на чужденеца, търсещ международна закрила, не може да бъде основание за продължаване на настаняването в център от затворен тип. По силата на ал.6-когато по административен или съдебен ред се установи, че настаняването в център от затворен тип е незаконосъобразно, чужденецът се освобождава незабавно.

Чужденците, търсещи международна закрила, се преместват от един център в друг само при необходимост. В тези случаи се уведомяват лицата, които им предоставят правна помощ.

От своя страна чл. 45в от ЗУБ сочи, че чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците или на оправомощено от него длъжностно лице. Решението по ал. 1 се взема след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство. Препис от решението се връчва по реда на [чл. 76](#). Решението на органа по ал. 1 може да бъде обжалвано по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#), като жалбата не спира изпълнението му. Решението на съда е окончателно.

От доказателствата по делото обаче не може да се установи в какво се изразява заплахата за националната сигурност, посочена като основание в Решението за издаването му. Въпреки, че съдът задължи ответника по оспорването да представи такива доказателства, същите не бяха представени. Посоченото в решението ,че от ДАНС е получено Писмо, в което се сочи ,че оспорваният представлява заплахата за националната сигурност, нито е представено с административната преписка, нито пък след това. Следва да бъде посочено ,че Националната сигурност е системата от мерки,

предприети от една [държава](#), за да си осигури своето оцеляване и безопасност. Националната сигурност включва предотвратяването на заплахи — отвътре (вътрешни) и отвън (външни), както и закрилата и благосъстоянието на [гражданите](#) (населението). Единствената [легална дефиниция](#) за Национална сигурност в българското законодателство е визирана в ЗАКОНА за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност - Чл. 2: „Национална сигурност е динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите и основните права и свободи на гражданите, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети“. Един от първите специални документи, върху който почива и се изгражда националната сигурност е [Концепцията за национална сигурност](#), приета с [решение](#) на [38 НС](#) от [16 април 1998 г.](#) ([ДВ](#), бр. 46/22.04.1998 г.).

Приета е „Актуализирана Стратегия за национална сигурност на Република България“ с Решение на [НС](#) от 14.03.2018 г., обн., [ДВ](#), бр. 26 от 23.03.2018 г. Националната сигурност, също така представлява комплекс от мерки и правила, разписани в около 85 (осемдесет и пет) [нормативни акта](#) на [Република България](#)^[3], които действат като [система](#). Мерките, предприети за да се осигури националната сигурност, включват-поддържането на [въоръжени сили](#), повишаване степента на [гражданската отбрана](#) (в тесен, широк и институционален смисъл) и готовност за действия при [аварийни](#), [кризисни](#), [бедствени](#) ситуации, опитите да се създаде подвижност в инфраструктурата на държавата, поддържането на [разузнавателни служби](#) за разкриване на заплахи, защитата на класифицираната информация,. В ГЛАВА VI на Директива 2004/38/ЕО -Ограничения на правото на влизане и на правото на пребиваване на основания, свързани с общественения ред, обществената сигурност или общественото здраве, в чл.27 / въведена в закона/ е посочено, че при спазване на разпоредбите на настоящата глава държавите-членки могат да ограничат свободата на движение и пребиваване на граждани на Съюза и на членове на техните семейства, независимо от националността им, от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Забранява се позоваването на такива съображения за икономически цели.2. Мерките, предприети от съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, трябва да са в съответствие с принципа на пропорционалността и да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице. Наличието на предишни наказателни присъди не представлява само по себе си основание за предприемането на такива мерки. Личното поведение на въпросното лице трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото. Не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се опират на съображения за обща превенция.

Гражданството на Съюза дава на всеки гражданин на Съюза основно и индивидуално право да се движи и пребивава свободно на територията на държавите-членки при съблюдаване на постановените в Договора ограничения и условия и на мерките, взети за прилагането му.

Свободното движение на хора представлява една от основните свободи на вътрешния пазар, който включва пространство без вътрешни граници и в който

свободата се гарантира в съответствие с разпоредбите на Договора.

Гражданството на Съюза следва да бъде основният статус на гражданите на държавите-членки, когато те упражняват правото си на свободно движение и пребиваване. Поради това е необходимо да се кодифицират и преразгледат съществуващите инструменти на Общността, в които поотделно се разглеждат - работници, самостоятелно заети лица, както и студенти и други незаети с трудова дейност лица, за да се опрости и укрепи правото на свободно движение и пребиваване на всички граждани на Съюза.

Конкретно проявление на тълкуването на позитивните задължения на Държавата при зачитане правото на личен и семеен живот се наблюдават в делото Ал-Н. с/у България (решение от 20 юни 2002 г.). Жалбата е по повод депортирането на апатрид от територията на българската държава на основание заплахата за националната сигурност. В същото решение е посочено, че дори когато става дума за национална сигурност, концепциите за законност и върховенство на закона в едно демократично общество изискват мерките, засягащи фундаментални човешки права, да бъдат преразгледани в състезателно производство пред независим орган, компетентен да ревизира причините за решението и съответните доказателства – ако е необходимо, с необходимите процесуални гаранции за парвото на защита.

От доказателствата по делото не се установява оспорваният да е представлявал заплахата за националната сигурност и в какво се изразява тази заплахата, няма и изложени мотиви в тази насока от страна на административния орган. Наред с това са настъпили нови факти след подаване на жалбата-ответникът по оспорването прекратил настаняването в помещение от затворен тип с последващо решение, но решението за настаняване в помещение от затворен тип на търсеция закрила е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Жалбата е основателна.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното на основание чл.95а от ЗУБ, вр. с чл.172 от АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № РПЗТ-40/25.11.2021 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният настанил З. Д. в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

На основание чл.138,ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

